

HISTORIE Stichting Behoud Franse Klooster presenteert reeks benefietconcerten voor restauratie pijporgel

Een orgel in bananendozen

De plek houden ze zorgvuldig geheim, uit angst voor koperdieven. Ergens in een kelder in Sittard poetsen vrijwilligers de door brand aangetaste delen van het pijporgel uit de kapel van het voormalige Maaslandziekenhuis. In de hoop dat het ooit weer zal klinken.

door Irene Verhiel

Stapels bananendozen tegen de muren, zorgvuldig afgedekt met witte lakens. Verder een paar buizen en wat troep. Niks bijzonders in deze kelderruimte, zo lijkt het. Totdat Efreem Verleng een van de lakens wegtrekt en een orgelpijp tevoorschijn tovert. En de lange buizen in de hoek bij nader inzien ook orgelpijpen blijken te zijn.

In een kelder in Sittard worden delen van het gehavende orgel uit het Franse Klooster opgepoetst.

foto Annemiek Mommer

Het zijn delen van het pijporgel uit de Kapel van het Franse Klooster, dat door de brand van vorig jaar juni ernstig beschadigd raakte. Verleng is een van de vrijwilligers die ijveren voor het behoud en de restauratie van kapel en orgel. Want de verloedering van de kapel na de sluiting begin 2009 en de verwoesting door de brand het jaar daarop gaan de 23-jarige Sittardse organist aan het hart. Als kind kwam Verleng al in de kapel, waar zijn oom pastoor was. „Dat orgel vond ik een machtig instrument, het was een heel orkest tegelijk.” Tien jaar lang speelde hij dagelijks op het orgel. „Ik had een sleutel van de kapel. Ik studeerde er, luisterde missen op en gaf concerten. Dat orgel was ‘mijn’ instrument. Vlak voor de sluiting heb ik er nog op gespeeld met de begrafenis van mijn oma.” Meteen na de brand besloten Verleng en andere vrijwilligers het orgel te redden. Van eigenaar Me-

disch Centrum Orbis kregen ze toestemming het te demonteren. Een enorm karwei. Vrijwilliger Louis Delnoye weet nog hoe hij in de houten ‘kast’ van het orgel moest kruipen om pijpen eruit te halen. „Daarvoor moest je niet al te dik zijn en ik was de smalste.” En nu liggen de meeste delen in een Sittardse kelder. Veel is al zorgvuldig schoongepoetst. Heel behoedzaam, met een laken om het plamuurmes, werden roetaanslag en resten van gesmolten plastic eraf gekrabbd. De pijpen zelf zijn wonderlijk genoeg niet gesmolten. Mis-

schien heeft het geholpen dat vrijwilliger en houtbewerker Tim Hustinx na de sluiting van de kapel het orgel heeft afgeschermd met zachtboard platen. Ook werd het in plastic verpakt. Hoewel dat mogelijk wel voor die smeltpartij op de pijpen heeft gezorgd. Het ‘toetsenbord’ heeft de brand niet overleefd. Maar daarvoor heeft Verleng een nieuw exemplaar op de kop getikt, via Marktplaats. „Een orgelbouwer uit Gelderland heeft ons dat geschonken.” Een probleem is de roetgeur. Die hangt nu ook in de kelder. „Tja, die trekt er echt in. Daar

moeten we nog iets op verzinnen.” En dan wordt het nog een heel gepuzzel om het ding weer in elkaar te zetten. „Orgelbouwer Baer Reijnen uit Roermond gaat dat doen. Hij zorgde ook altijd voor het onderhoud van dit orgel.” Inmiddels is de Stichting Behoud Franse Klooster in het leven geroepen, met vijf bestuursleden. Efreem Verleng is secretaris en penningmeester. De stichting zint op allerlei manieren om geld te werven voor restauratie. Eerste initiatief is een reeks benefietconcerten. De aftrap is zondag 18 september om

15.30 uur met organist Fons van der Linden, altfluitiste Petra Erken en klezmer-orkest Trevitov in de Pauluskerk in Limbrichterveld. Ook zal deken Van Rens een tekst voorlezen. „We willen er niet het etiket geloof op plakken, maar wel wat diepgang behouden.” De entree is gratis en de stichting hoopt op gulle gevers. „Je moet niet denken dat je religie terug kunt krijgen in de kapel. Graag zien we een maatschappelijk en culturele invulling van het pand. Het moet een ontmoetingsplek van mensen worden, zoals het altijd is geweest.”